

- 7) Jeżeli ciężar dowodu jasnego i zrozumiałego charakteru klauzuli spoczywa na przedsiębiorcy, to czy dyrektywa 93/13 stoi na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu, które uznaje, w świetle dokumentów dotyczących technik sprzedaży, że to do kredytobiorców należy wykazanie, z jednej strony, że byli odbiorcami informacji zawartych w tych dokumentach, a z drugiej strony, że to bank przekazał im dokumenty, czy też przeciwnie, wymaga, aby uwarunkowania te stanowiły domniemanie, że informacje zawarte w tych dokumentach zostały przekazane, również ustnie, kredytobiorcom, a obalenie tego zwykłego domniemania należy do przedsiębiorcy, który jest odpowiedzialny za te informacje przekazane przez wybranych przez niego pośredników?
- 8) Czy istnienie wyraźnej nierównowagi można uznać w umowie takiej jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, w którym obie strony są narażone na ryzyko walutowe, jeżeli, z jednej strony, przedsiębiorca dysponuje większymi środkami niż konsument dla celów przewidzenia ryzyka walutowego i, z drugiej strony, ryzyko jakie ponosi przedsiębiorca jest ograniczone, podczas gdy ryzyko jakie ponosi konsument, takie nie jest?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 22 października 2019 r. – Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/GB

(Sprawa C-783/19)

(2020/C 19/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Druga strona postępowania: GB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zakres ochrony nazwy pochodzenia pozwala na jej ochronę nie tylko wobec towarów podobnych, ale również usług, które mogą być związane z bezpośrednią lub pośrednią dystrybucją tych produktów?
- 2) Czy ryzyko naruszenia przez przywołanie, o którym mowa w odnośnych artykułach rozporządzeń wspólnotowych (¹) (²), wymaga przeprowadzenia analizy nominalnej w celu określenia wpływu na przeciętnego konsumenta lub czy, [...] do celów przeprowadzenia analizy ryzyka naruszenia przez przywołanie należy uprzednio ustalić, że dane produkty są tymi samymi produktami, produktami podobnymi lub produktami złożonymi, które wśród części składowych zawierają produkt chroniony nazwą pochodzenia?
- 3) Czy ryzyko naruszenia przez przywołanie winno być określone w oparciu o obiektywne parametry, gdy w nazwach występuje całkowita lub bardzo duża zbieżność, czy też należy winno być stopniowane względem przywołujących i przywołanych towarów i usług celem stwierdzenia, że ryzyko przywołania jest niewielkie lub nieistotne?

- 4) Czy ochrona zapewniana przez odnośne przepisy w przypadkach ryzyka przywołania lub wykorzystania stanowi szczególną ochronę, charakterystyczną dla specyfiki rzeczonych produktów, czy też ochrona ta musi być koniecznie powiązana z przepisami w zakresie nieuczciwej konkurencji?

(¹) Artykuł 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2006, L 93, s. 12)

(²) Artykuł 103 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 29 października 2019 r. — XX/Tartu vangla

(Sprawa C-795/19)

(2020/C 19/32)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XX

Druga strona postępowania: Tartu Vangla

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 2 w związku z art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (¹) należy interpretować w ten sposób, że niezgodne z nim są uregulowania krajowe, które przewidują, że ubytek słuchu powodujący, iż zdolność słyszenia znajduje się poniżej przewidzianej normy, stanowi bezwzględną przeszkodę w pełnieniu służby w charakterze funkcjonariusza zakładu karnego, oraz zabraniają stosowania aparatów korygujących przy ocenie spełniania wymogów dotyczących słuchu?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Košice I (Słowacja) w dniu 30 października 2019 r. — NI, OJ i PK/Sociálna poisťovňa

(Sprawa C-799/19)

(2020/C 19/33)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Košice I